

דרכי תורה

פרשת בראשית

דברי תורה מפי הרב אביהר אלאל שליט"א

עבודתינו לאחר החגים!

"בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ"

רש"י במקום, מביא את שאלת ר' יצחק בגמ', מדוע התורה פתחה בתחילת מעשה הבריאה, הרי היה מתאים יותר לפתוח במצווה הראשונה המובאת בתורה והיא מצוות "קידוש החודש", שהרי ספר התורה הוא ספר חוקים, וא"כ היה על התורה לפתוח בזה תחילה. ע"ש מה שתיירץ בזה.

אלא שראיתי לרמב"ן, שתמה על שאלת ר' יצחק, שהרי אדרבא בדווקא צריך לפתוח את התורה ב"בראשית" שזהו שורש האמונה כולה, ומי שאינו מאמין בזה וחושב שהעולם קדמון, הוא כופר בעיקר ואין לו תורה כלל! וא"כ מה לתורה לפתוח במצווה אם העיקר שזהו האמונה חסרה לאדם.

ונראה לבאר, שבאמת לנו כבשר ודם אין הבנה כלל במעשי ה' יתברך, ולא בגדולתו, אילו לא התורה והמצוות של ה' יתברך שדרכם במעט מגלים לנו במקצת מגדולתו יתברך.

שכן מהות המושג "אמונה" הינו השרשה ללב, ע"י קיום מצוות ה'. שכן אמונה ישנה גם ל"שמעאלים" ובמה שונה אמונת היהודי המאמין, מאמונת המוסלמי שגם מאמין בה' יתברך.

אלא ההבדל הוא בכך שאמונת היהודי מתבצעת ע"י קיום המצוות, ורק ע"י זה מגיעים לאמונה שורשית בה', לא רק אמונה בפנה, כי אם רק ע"י שאני יאמין ויקיים מצוותיו יתברך אז אני לא יגנוב מה שלא שלי, כי אני מאמין שכל הנהגת ה' איתי היא בהשגחה פרטית ומדוקדקת ומה ששלי שלי, ומה שלא, לא שלי.

משא"כ אצל המוסלמי המאמין, שאע"פ שהוא יתפלל חמש תפילות ביום, ושם ה' יהיה שגור בפיו, בכל זאת זה לא ימנע ממנו לגנוב או לטבוח ולרצוח. אבל הרי הוא מאמין בה' וא"כ מה למאמין ולמעשים אלו, אלא כדלעיל ההבדל הוא, שע"י שאנחנו שומרים את מצוות ה' ועוסקים בתורתו יתברך, בכך האמונה בה' נהפכת להיות מוחשית ושוורשית יותר. כי המצווה מתזכרת אותי שיש מי שציווה על כך והוא הבורא יתברך.

כי אמונה ללא תרי"ג מצוות - פירושה אמונה ריקה מתוכן! ואיננה אמונה מהותית הנדרשת מהיהודי!

ומסופר על הרב הופמן הגבאי של בית כנסת "קהל יראים" בקליוולנד שבארה"ב, שיום אחד הוא סיפר שהיה רופא בווילאמסבורג ד"ר בירנשטיין, שגר בשכונת לאדמו"ר מסאטמר זיע"א. ויום אחד הוא בא לאדמו"ר בטענה שלא שייך לגור כאן וברצונו לעזוב את השכונה. הרבי התפלא הרי אנחנו שכנים מזה שנים, האם אירע משהו, ציערתי את כבודו. חס וחלילה. ענה הד"ר. אבל קשה לי כבר, אין לי שבת אחת שאני שומר. בכל עת במהלך השבת דופקים על דלת ביתי בבקשה לרפא את פלוני השוכב על מיטתו, וכשאני חוזר וכבר מתחיל סעודה שוב פעם קוראים לי לבוא, ובכך אני מפסיד את שולחן השבת שלי עם הילדים. וביותר, אני מחלל שבת כמעט בכל שבת. רבי מה יהיה עלי? זעק הדוקטור.

כל מי שהכיר את האדמו"ר ידע שעבודה רבה היה נוהג האדמו"ר בעת נענועי הלולב בהושענות, ושיא השיאים היה ביום הושענא רבה.

נענה הרבי לאותו יהודי ואמר: "ר' איד' יהודי יקר! אני מוכן לתת לך את כל עבודתי בהושענות, - ובלבד שתתן לי שבת אחת שאתה מחלל בעבור חולה הנצרך לכך. שכן אתה מציל נפש אחת מישראל כאילו מציל עולם מלא..."

פירוש הדבר - שכל צורת חיינו היא רק ע"פ רצון הבורא יתברך, ע"פ רצון התורה הקדושה. ואם רצון ה' שאני יחלל את השבת בעבור חולה, אז זהו קיום רצונו בזה.

ולכן כשאדם מאמין בה', אבל ללא שמירת השבת ללא טהרה ללא מצוות ה' יתברך, הוא אינו נקרא יהודי מאמין! כי אין זה בלא זה. ובלא עבודת המעשים דהיינו קיום המצוות, אדם רחוק מלהיקרות יהודי מאמין בלב שלם.

ולוואי שנזכה לקיים אך ורק רצונו יתברך אמן. שבת שלום ומבורך.

זמני כניסה ויציאת השבת

כניסת שבת 17:56

צאת השבת 18:48

רבינו תם 19:29

זמני הקהילה

07:50

תפילת שחרית

16:40

מנחה מניין א'

9:00-10:00

שיעור גמרא עם הרב דניאל סולטן

13:00-13:20

שיעור מוסר מפי מורנו הרב שליט"א

19:00

מנחה מניין ב'

19:30-21:00

שיעור גמרא והלכה מפי מורנו שליט"א

21:00

תפילת ערבית

דרכי תורה

מרכז רחוב

אשקלון

מאוסות הרב אביהר אלאל שליט"א

לגיטמי או לא לגיטמי?

האמת, שאני לא יודע איך לומר זאת, קצת מבין אבל אני יתגבר על זה. שוב אני שמח וגורש לעמוד שוב לאחר תקופה ארוכה שלא התראינו, וכמובן לאחר פסק זמן ארוך משיחות חולין למינהם כחלק מתהליך החיזוק שעבר הכותב באלול דאשתקד. זה הזמן לחזור לכתיבת החולין מבית המדרש, כיאה לפתיחת שנה חדשה שלפנינו ובכלל שמערכת בחירות כה גורלית לציבור החרדי לפנינו כבר בפתיחת השנה זה לא עוד אירוע חולף במסלול הזמן. כן אני יודע מה התגובות של חלק מקוראיו הנכבדים המצצקים בלשונם. מענין שכל שנה היא גורלית ובכלל מה לבמה מכובדת שכזו עלון תורני מפואר עם דיבורים ושיחות על פוליטיקה בכלל לא מתאים...

וכנהוג אצלי בכל תחילת שבוע, לחשוב על מה אני יכתוב בסוף השבוע. (אגב, שלא תדעו מצרות ויסורים שכאלה. אילו יסורים הם. אינני מאחל זאת גם לאויב הכי גדול שלי...) בסוף כותב טור נתון לרגשות קוראיו. אם אהבו אשירו, ואם לאו, אוי לו ואוי לנפשו...

ובעודי הולך מהורהר בשרעפי, 'שרעפי הקודש' פגשתי באברך יקר בן עליה, הלומד באחד מהכוללים החשובים בעיר. נו! מה אומר? על הבחירות הקריבות כבר כתבת? יש לך משנה סדורה בנושא? הקשה האיש. מה זאת אומרת! עניתי. מה שגדולי ישראל יאמרו נעשה. נו באמת! אתה עדיין שם, אתה באמת מאמין שמפלגה פלונית הולכת בדרכה של מייסדה זיע"א. לא הבנתי! נעניתי לו. אז למי אתה חושב להצביע?! להצביע? מי אמר שצריך להצביע? תשב בבית אין צורך בזה... אל תחיה באשליה, צא מזה ונפרדנו. מזל שעוד הספקתי להודות לו. תודה! זעקתי. בזכותך יש לי מה לכתוב בעלון השבוע...

אז לכל הצצקנים שלום רב, ברצוני להבהיר דבר חשוב: "זה אולי הבמה הכי מתאימה, לדבר השקפות קודש מגדולי ישראל" סוף ציטוט. ולא בכדי הסכימו וקרא עד סוף!

אינני זוכר (בשנותי כה הצעירות כמוכן...) מיום עומדי על בחרותי, מערכה שבה הציבור החרדי נתון למשיסה שוסי, שנים שבהם נהיה לא לגיטמי להיות בן ישיבה מבחינת מוסדות המדינה, מערכה בה כל אברך נאבק על מענקי סבסוד מהמדינה שמגיעים לו בצדק וביושר. לכל הפחות בשם השוויון בין ילד חרדי לילד ערבי. אם לא בשם הצדק הנדרש כאשר הוא זה שמהווה כזכות קיום למדינה. מערכה בה בחור ישיבה שיוצא לביתו בין לשבת אצל ההורים, או ליומי דפגרא, רעד ופחד יהיו מנת חלקו רק כי אולי שוטר יחליט לעוצרו על לוחית זיהוי לאופניים שזה החוק. רק שעל הדרך להזמין מ"צ כי הבחור שלנו עריק... (מעשה שהיה) מערכה שבה

זוהר נפש

אחרי החגים כבר כאן

יש בלוח השנה שלנו מועד מיוחד. אין לו תאריך מדויק, לא תוקעים בו בשופר ולא בונים לכבודו סוכה, אבל אנחנו תולים בו הרבה תקוות. קוראים לו "אחרי החגים". אחרי החגים נלמד טוב יותר, נשקיע בלימוד ונצלול לעומק הסוגיות.

אחרי החגים נשקיע בזוגיות. נמצא זמן לשיחה נוחה, נקשיב באמת, ננסה להבין מה עובר על מי שחי לצדנו.

אחרי החגים נלמד לחנך את הילדים בסבלנות, להציב גבולות בלי לאבד את הקשר, ולהגיב בלי להרים את הקול.

אחרי החגים נקבע עיתים לתורה, נסדר את היום ונתפנה לכל הדברים החשובים שעכשיו פשוט אין לנו זמן בשבילם.

והנה, אחרי החגים כבר כאן!

אלא שהיומין לא התרוקן. העבודה מחכה, הכביסה נערמת, הילדים צריכים אותנו, ואנחנו עדיין עייפים. הזמן הפנוי שדמינו לא הגיע עם החזרה לשגרה. וכבר מתגנבת המחשבה המוכרת: אולי בשבוע הבא. כשיירגע קצת. כשיהיה לנו יותר כוח.

קל להבין את הרצון לחכות. שינוי דורש מאמץ, ולפעמים גם אומץ. כדי לשפר את הזוגיות צריך אולי להודות שטעינו עד עכשיו. כדי ללמוד דרך אחרת בחינוך צריך להסכים שאין לנו את כל התשובות.

כל עוד השינוי ממותין בעתיד, אפשר להתרגש ממנו בלי להתמודד עם הקושי הכרוך בו.

אבל החיים שאנחנו רוצים לבנות מתרחשים עכשיו, בתוך הבית העמוס ובתוך היום הלא־מושלם הזה.

במשנה באבות נאמר: "אל תאמר לכשאפנה אשנה, שמא לא תפנה". יש במשפט הזה היכרות עמוקה עם החיים: **תמיד** יהיה עוד עניין לטפל בו, עוד משימה לסיים, עוד סיבה לדחות. **האחריות שלנו** היא לפנות מקום לדבר החשוב בתוך המציאות הקיימת.

מוסדות התורה הישיבות והכוללים מעכבים משכורות שגם ככה בגדר רעב לאברכים קדושים, רק כי צריך למצוא פיתרון כדי לא לפגוע בסעיף 46 עוד פרי מרשעותה של היועמשי"ת ימ"ש. מערכה שבה כל כלי התקשורת לרבות ערוצים שמזוהים עם הימין מפמפמים שצריך שוויון בנטל, וכולם צריכים להתגייס. ובכך גורמים לאנשים שמתנדדים ומקורבים לדת ולמסורת ישראל להרהר בשאלת מאי אהנו לי רבנן.

גורלית או לא גורלית?! המצב לא מתקרב לאף שנה שבה היינו קדם בחירות. זה כבר לא מערכה שעוסקת האם יקצצו את הקצבאות ילדים, או אם יהיה תווי מזון וכמה יעבירו למוסדותינו אלו באמת בעידן העכשווי ללא שום גוזמה לא מהוות קליפת שום למצב שכעת. זה היה תנאים די טובים גם מבלעדיהם, לכן כשגדולי ישראל אומרים מערכה גורלית, היא באמת גורלית. וזה יושב נטו אך ורק על משבצת אחת, האם לגיטימי להיות חרדי, האם המדינה מסוגלת להכיר בערכה הרם ונישא של לומדי ולימוד התורה או לא **ובעצם האם לגיטימי להיות בן תורה או לא.**

הרי בואו נעצור לרגע, נתבונן מה עבר עלינו מאז הבחירות ב-2021 שנה בה שלטון הימין היה נתון באופריה לא לו, 64 מנדטים בהחלט ניצחון מוחלט אבל השגעון והאופריה בה היו נתונים, הביאה עלינו את הרפורמה המשפטית, שהביאה עלינו את הפגנות השמאל בכל מוצ"ש וחמישי, שהביאה עלינו את הקרע ושסע בעם, שהביא עלינו את הטבח הנוראי בשמחת תורה. שנעצר לרגע ואדברא היה נראה שהתאחדו הקרעים והשסעים אלא שהדבר היה לצנינים בעיני השמאל הפרוגרסיבי ובכך הביא עלינו את שלטון בג"צ בחסות היועמשי"ת שהביאה עלינו את גזירות פ"ה ופ"ו דזבין אבא בתרי זוזי...

ואני באמת לא נכנס למשבצת הזו לאיזו מפלגה להצביע לפחות לא כעת. אבל ודאי שאסור לנו לחשוב שהנה הצבענו פעם שעברה ונשרף הקול לפח, ואין שום תועלת לפתק ששמתי בבחירות דאשתקד אז מה יועיל להצביע כעת. אז זהו שלא, כנראה שלמערכה הזאת יש הרבה מה להפסיד, אם הציבור החרדי לא יתאגד לכוח משמעותי, כי ברגע שנהיה כוח אלקטורט משמעותי לא רק ממשלת ימין אלא גם ממשלת מרכז שמאל תעדיף אותנו מאשר להישען על הקול הערבי.

וכמובן שגדולי ישראל נחוישים בכל כוחם להסדיר את מעמד בני הישיבות ותופסי התורה, ובטח הפעם לא נתפתה לחכות להסדיר את החוק לאחר התקציב או הרפורמה. וכו' וכו'!

טוב לצערי נגמר הדף ורציתי לדבר על הנס הגדול שקרה בחוה"מ סוכות בהצללת המטוס. בע"ה בשבוע הבא א"ה. עד אז היו שלום.

וזכרו! מי לה' אלי!

כאן נכנסת מידת הזריזות. אפשר לפעול בזריזות וביישוב הדעת: לזהות דבר שראוי לעשות ולתת לו התחלה ממשית.

לא מוכרחים לפתור היום את כל הקשיים בבית. אפשר להניח הערב את הטלפון ולהקדיש עשר דקות לשיחה.

אפשר לגשת לילד אחרי רגע קשה ולומר: "דיברתי אליך לא יפה. אני רוצה לנסות שוב".

אפשר לקבוע זמן ללימוד, להירשם להדרכת הורים, או לעשות את שיחת הטלפון שאנחנו דוחים כבר חודשים.

כדאי לבחור צעד אחד ולקבוע מתי נעשה אותו. "אשקיע יותר בבית" היא כוונה טובה; "הערב, כשהילדים יירדמו, אשב לשיחה עם בן או בת הזוג" היא כבר החלטה שאפשר לקיים. ואם פספסנו ערב אחד, ננסה שוב למחרת. גם ההתמדה נבנית מתוך התחלות קטנות.

דווקא עכשיו נפתחת הזדמנות לקחת משהו מן התפילות, מן ההחלטות ומן הקרבה שחווינו בחגים, ולהכניס אותו אל יום חול רגיל: אל ארוחת הערב, אל הדרך שבה אנחנו מקשיבים, אל התגובה שלנו כשמשהו בבית משתבש.

לפני שהמילים "אחרי החגים" מתחלפות ב"אחרי חנוכה", כדאי לעצור ולשאול: מהו הדבר האחד שאני יכול להתחיל בו היום?

לא צריך תשובה גדולה. צריך תשובה שאפשר לעשות.

אחרי החגים כבר כאן.

בואו ניתן להתחלה שלנו תאריך: היום.

הרב שנהב עסיס

פסיכותרפיסט | יועץ זוגי | מנחה הורים

יועץ נפשי וזוגי בקו ההלכה הספרדי

ובבית ההוראה ליציבות נפשית

abvc1152@gmail.com | 0504101490

לעצור את חיית הטרף!

היה זה בעיצומה של מלחמת העולם השנייה. התבערה הנוראה התחוללה באדמת אירופה, והידיעות על השואה האיומה הגיעו עד לארץ הקודש. זורות פחד ואימה בקרב העם היושב בציון. מלכתחילה היה ברור כי שאיפתו של העמלק הנאצי היא להשתלט על העולם כולו, תוך ניקוי כל פינות תבל מכל מי שבשם ישראל ייקרא. להט החרב הנאצית המתהפכת על ראשם של יהודי אירופה, לא ידע שובעה בזו אחר זו כילו הנאצים ערים ועיירות קהילות ומשפחות, אשר קידשו שם שמים בחייהן ובמותן על שמו יתברך, תחת מכונות ההשמדה האינטנסיביות.

ככל שהלך וגבר זרם הידיעות על המתרחש תחת שמי אירופה הבורערים, ככל שהתרבו החדשות הרעות מהאדמה ספוגת הדם והדמעות, הלכו החרדה והאימה וקנו שביתה בלב. בשלב מסוים כבר לא נותר ספק בדבר כוונתו של המשטר הנאצי, כוחות גרמניה ואיטליה התאחדו יחדיו חצו את גבולות אירופה, והחלו כובשים נתחים נכבדים מאדמת אפריקה, תוכנית המשטר הנאצי היתה ברורה לכבוש את כל מה שנשאר מהמזרח התיכון ולהשתלט על יבשת אסיה כולה, היישוב היהודי הקטן בארץ ישראל היה נתון במתח גורלי לא היה לאיש ספק מה יעלה בגורל היהודים, אם התוכנית הגרמנית תעלה יפה חלילה, הפחד הפך לחרדה האימה לבהלה מארץ ישראל הקטנה לא היה לאן לברוח אירופה כולה היתה כבושה, וגם במזרח התיכון לא היה מקלט בקרב המדינות המוסלמיות השכנות.

מפורסמים סיפורי המופת סביב תפילותיהם של עם ישראל בראשות גדולי ישראל באותה תקופה קשה, בכותל המערבי, ובציון האור החיים הקדוש, היו אלה ימי מתח נוראיים, בהם היה ברור כי לשלטון הבריטי בארץ אין כמעט סיכוי להילחם מול הצבא הגרמני החזק, ונראה היה כי זה ענין של זמן עד שארץ ישראל תיפול שדודה בידי חיית הטרף הנאצית, למרות חולשת הצבא הבריטי בהיותו עייף ותשוש ממהלך המלחמה, הצבא הגרמני התכוון לקרב באופן מוקדם, המצביא רומל עטור הנצחונות והשבחים נשלח במיוחד מגרמניה, לפקד על קרב הפריצה נגד הכוחות הבריטים.

בשלהי שנת תש"ב עד אז עמדו הכוחות הגרמנים במצרים, נערכים לפריצה צפונה נגד כוחות בעלות הברית, היה זה בליל שבת בשעה מאוחרת, הגיע החסיד רבי שלמה אליעזר הלפרין זצ"ל מקורבו ואיש סודו של הרה"ק רבי שלומק"ע מזוועה"ז ז"ע למעון הרבי, ר' שלמה הגיע במרוצה, פניו חיוורות ובקול לא לו לחש לרבי שמעתי אומרים, **"כי הנאצים פרצו צפונה והם שועטים לכיוון א"י..."**

משמעות הבשורה היתה ברורה, ענין של כמה ימים עד שארץ ישראל כולה תימחק תחת המגף הנאצי, גורל היהודים גם הוא ברור ולא לטובה,

הלכה שבועית

במדור זה נעסוק בהלכה למעשה שנגזרה השבוע בבית מדרשינו.

שאלה: מי ששכח לומר 'משיב הרוח ומוריד הגשם' - האם צריך לחזור?

תשובה: כן, אלא אם כן אמר 'מוריד הטל' [הרי"ף בשם ירושלמי, שו"ע קיד"ה], שזהו גם כן שבח שדומה ל'מוריד הגשם', בכך שהוא משבח את ה' בדבר שלא כלה לעולם, שהטל יורד לעולם [בית יוסף].

שאלה: אם אמר 'משיב הרוח' ללא 'מוריד הגשם'?

תשובה: לא יצא י"ח [משנ"ב בשם האחרונים].

שאלה: אם אמר 'מוריד הטל' ונזכר קודם שסיים ברכת 'מחיה המתים'?

תשובה: לדעת הביאור הלכה בשם הפרמ"ג צריך לומר שם 'מוריד הגשם', אך לילקו"י אינו חיוב אלא רק טוב לומר כן (שמבית יוסף נראה שלא צריך לומר כיון שכבר יצא י"ח ב'מוריד הטל').

שאלה: אם נזכר לאחר שחתם 'מחיה המתים' אך קודם שהתחיל 'אתה קדוש'?

תשובה: יאמר שם 'מוריד הגשם', שסומכים על דעת ראב"ה שזה מועיל [הרא"ש ושו"ע קיד"ו].

רבי שלומק"ע שמע את הבשורה הקשה ונחרד, ענינו נעצמו הוא התעטף בשרעפים והחל מתנוועע בדבקות עצומה, אחר כך פתח ואמר: "חבל, כה חבל, שלא באת קודם לפני שקידשתי על היין, אילו היית בא אז יכול הייתי להפעיל את כח השפעתי כשותף ביצירת העולם כולו, ולעצור את 'כוחות הרשע'."

רבי שלומק"ע נאנח, ושב והתעטף בשרעפי קודש המעמד היה נורא הו, ניכר היה כי קדוש ישראל משוטט בעולמות העליונים, מחפש מוצא מצרת בני ישראל, הוא ירד וטבל במקוה ולאחר שעלה, ניעור ואמר: "הרי כבר קידשתי על היין, אני כבר שותף עם הקדוש ברוך הוא, וכשותף הריני יכול לקבוע כי הרשע הנאצי יספוג מהלומה קשה, יפול ויתרסק ולא יקום עוד, ושערה לא תיפול מראש אף יהודי השוכן בציון..."

העומדים סביב נחרדו מדברי הצדיק, הגוזר גזירה בכוח השותפות שבקידוש ליל שבת, הם האזינו לדבריו במורא ופחד, אך נרגעו קמעא בשומעם את קביעתו הנחרצת. **לימים התברר כי אכן באותו לילה פרץ רומל קדימה, בראש צבא אדיר מימדים, שכלל למעלה ממאה אלף לוחמים, קרוב לחמש מאות מטוסים וטנקים רבים,** אך לאחר התקדמות קלה נאלץ לעצור, וכנגד כל הסיכויים הצליח הצבא הבריטי להכניעו ולהנחית עליו מכה קשה, שאילצה אותו לסגת לאחר שספג אבידות כבדות בכל שורות צבאו...

כי זהו כוחו של הקידוש, עוצמתו רבה, יכולותיו עצומות. כל יהודי הופך לשותף בעל יכולת לקבוע, בעל שליטה בנעשה. את הדקות היקרות של הקידוש יש לייקר, להתכונן אליהן להיערך להתבונן בעובדה, כי זכינו להכריז שבורא עולם ברא את עולמו בששה ימים, ושבת ביום השביעי ובכך נהפוך לשותפיו הנאמנים בבריאה כולה.

מעניין לציין את מה שביאר הרה"ק מטשורטקוב זי"ע כי מסיבה זו, אנו ממהרים להיפרד מהמלאכים המלווים אותנו בשובנו הביתה בליל שבת, ואומרים להם 'צאתכם לשלום'. **במבט ראשון הדבר נראה מוזר, מדוע שנשלח את המלאכים מיד? מדוע לא נבקש מהם להישאר עמנו לשעת סעודת השבת כולה?** התשובה טמונה בנוסח 'צאתכם לשלום' הרומו לעזיבת המלאכים את הבית מיד, עוד לפני הקידוש כדי לגלות לנו עובדה יקרה, המלאכים אינם נותרים איתנו בעת הקידוש, הם אכן ממהרים לעזוב. **"כי מלאך הרואה בן אנוש שמגיע לדרגת שותפות עם בורא עולם, מתמלא קנאה אינו יכול לראות את המחזה הנורא הזה,"** לפיכך אנו מבקשים מהמלאכים לעזוב את הבית לפני הקידוש. כדי שלא יראו לאיזו דרגה אנו מגיעים, דרגה שהם אינם יכולים לגעת בה...

ודברנו

ד"ר שבועי הנחמך ע"י בעלי מלאכה הקובעים עיתים לתורה בכלל.

בסיכומא טבא, פרשת בראשית.

רואים אנו בפרשתנו, את כל בריאות העולם של השם יתברך. ביום הראשון השמים והארץ, ביום השני הימים, ביום השלישי השמש והירח וכן הלאה. לאחר כל בריאה בפרשה רשום "וירא אלוקים כי טוב". בערב שבת, שברא השם יתברך את האדם לא נאמר לאחריו "וירא אלוקים כי טוב", וכי האדם הראשון, פלא הבריאה, יציר כפיו של השם יתברך לא טוב בעיני הקב"ה? אך עונה לנו התורה "לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו". הקב"ה ראה והבין, שחייב האדם את האישה כדי להיות טוב, כדי להיות שלם. מדוע? מבאר רבי נתן בליקוטי הלכות, שהאיש הוא בחינת אמת והאישה היא בחינת אמונה. ולא טוב לאדם האמת לבדה, כי אי אפשר להשתמש באמת ללא אמונה שהיא "העזר כנגדו", כי עיקר קיום האמת הוא על ידי אמונה, כי כל מי שמסתכל על תורת האמת, ללא פניות לתאוות העולם הזה והבליזי יכול להבין מרחוק במי צריך ונכון להאמין. וזה מי שזכה-עזר, לא זכה-כנגדו, שמבאר הרב שמי שזכה שהאמת שלו זכה ונקיה ומסתכל על התכלית האמיתית בעולם הזה, אז האמונה היא עזר לו בוודאי ותעזור לו בעבודת השם, אלא מי שלא זכה לאמת זכה ונקיה, אותה אמונה, אותו עזר- יהיה כנגדו, ויגרום לו להאמין בהבלי העולם. ואין נזכה לאמת נקיה? על ידי עסק התורה, לימוד התורה ואהבת התורה, ומשם האמונה תמיד תהיה העזר שלנו. שנזכה... (אסף בניטה)

דרכי תורה

אשקלון

בראשות הרב אביתר אלאל שליט"א

את ימי תשרי השנה, כנראה שהרבה זמן לא נשכח.

כמי שנמצא בכלל בפרט ובקהילה בכלל, לא זכורה
לי שנה כזו עם חגי תשרי כה מעוררים ומעצימים
מזה זמן רב.

זה התחיל עוד קודם לכן במעמדי סליחות מרגשים
ומעוררים כאחד, את שיחות החיזוק מטובי הדרשנים
והרבנים שחיזקו את קהל הלומדים.

וממשיך בתפילות ר"ה עם ג' שלוחי ציבור יראים
ושלימים שנגעו ופרטו על נימי הנשמה.

את יום הכיפורים בו מאות מתושבי השכונה התכנסו
יחד עם אברכים וחברי הקהילה, וגדשו בהמוניהם
את היכל ביהמ"ד המתחדש. ועוררו רחמים לזכות
לשנה של חיים טובים.

ואיך הטיב להגדיר זאת באוזני, אחד משכני ביהמ"ד,
"את זעקות י"ג מידות של רחמים – שמעו עד
אחרון הבנינים בשכונה".

אין ספק היה מעורר מרגש ומחזק!

וכמובן החותם האחרון היה בחג שמחת תורה עת בו
כולנו רקדנו והתאחדנו סביב התורה הקדושה, וסעודה
מפוארת כמיטב המסורת בכלל בניצוחם של האברכים
החשובים ר' שמעון נידם ור' אלמוג אהרון הי"ו שדאגו
לכל פרט ופרט תהי משכורתם שלימה.

ובמוצאי החג מאות מתושבי אשקלון נהרו לחוג את מעמד
הקפות השניות המרכזי בניצוחו של הזמר יצחק חגירה הי"ו
היה מרגש לראות את האחדות הנפלאה במהלך הריקודים
כל שכבות בית ישראל באו לחוג את השמחה העצומה
שנמשכה עמוק לתוך הלילה.

זה הזמן להגיד תודה והערכה רבה

לראש הכולל הרה"ג ר' אביתר אלאל שליט"א
שמתאמץ בכל כוחו למען האברכים
חברי הקהילה ומתפללי ביהמ"ד.

יה"ר שנזכה לזמן חורף בריא ומוצלח
בתורה ויר"ש. אמן.